

Ultrakevyen kotikenttät: Risto Soka heinäpellolta on tehty tänä vuonna kolmisenkymmentä lentoa.

la, jonka nykyinen kotikenttä on Hyvinkää. Hän on kerhon sihteeri. Kerhon Coyote kuuluu ultrakevyiden koneiden B-luokkaan. Ultrakevyitä on kahdenlaisia. A-luokan ultrat ovat painopisteohjattavia laitteita, joissa näkyy selvästi sukulaisuus riippuliitimen kanssa.

B-luokan koneet toimivat kuin mitkä tahansa lentokoneet: ohjaaminen tapahtuu ohjainpinnoilla eli peräsimillä ja siivekkeillä. Luokista B on suosituimpi, mutta molempia näkee taivaalla Hyvinkään lentokentän ympäristössä.

Ultrakevyeksi koneen tekee tiettyjen painorajojen alittaminen. Maalentokoneena ultran lentoonlätöpaino on alle 450 kiloa, vesikoneena 50 kiloa enemmän. Itse kone painaa noin 180 kiloa, ja moottorin teho on noin 65 hevosvoimaa.

Ultrakevyt kone voi olla yksi- tai kaksipaikkainen. Laskeutuminen ja lentoonlähtö onnistuvat tasaiselta

heinäpellolta vallon mainiosti. Sopivalta pellolta saa operoida maanomistajan luvalla.

Soka heinäpellolta on tänä kesänä tehty kolmisenkymmentä lentoa.

— Vesilentopaikkojen löytäminen on vaikeampaa. Esteetöntä tilaa pitäisi olla puolitoista kilometriä, ja kun monella järvellä moottoriveneily on kielletty, ei niille ole lentokoneellakaan asiaa.

Kerhot antavat opetusta

Ultrakevyillä lentäviä ilmailun harrastajia on Suomessa muutama sata. Koneita tällä joukolla on käytössä parisataa. Laitteet ovat useimmiten amerikkalaisia tai saksalaisia, ja niiden rakentaminen piirustusten mukaan tai rakennussarjasta on kokonaan oma harrastuslajinsa.

— Koneita tuotiin alun perin 1980-luvulla, nyt tuonti on laman aikaan ollut vähäistä.

Käytetyn koneen hintahaitari ulottuu 15.000 markasta 150.000 markkaan koneesta ja sen kunnosta riippuen. Uudet maksavat parisataa tuhatta tai enemmänkin, Soka kertoo.

Mistään ökyrikkaiden harrastuksesta ei ole kysymys: kerhojen koneilla pääsee ilmaan kohtuuhinnalla. Soka laskee lentotunnin hinnaksi suunnilleen 160 markkaa.

Lupakirjan hankkiminen vaatii runsaan kymppitonnin panostuksen, mutta sitä ei ole pakko hoitaa yhdessä räsäyksessä. Teoriaopetusta saa kansalaisopistossa ja lento-opetusta alan kerhoissa. Kaupallista koulutusta ei ole, eikä ultrakevyillä harjoiteta muutakaan kaupallista toimintaa.

Mäntsälä suurimpia kerhoja

Mäntsälän Ilmailukerho on vajaan kymmenen vuoden ikäinen, mutta on jo en-

nttänyt ultrakevyissä suurimpien joukkoon. Jäseniä on noin seitsemänkymmentä.

Kerhon jäsenet käyttävät etupäässä Hyvinkään kenttää.

— Se mahdollistaa ympärivuotisen toiminnan, ja kun siellä on jatkuvasti liikennettä, muiden kanssa toimimiseen ja radioliikenteeseen tulee rutiinia. Sen jälkeen kynnyksistä lähtee muille lentopaikoille on matalampi.

— Ja kun toimitaan vilkkaalla kentällä, muut lentäjät tutustuvat ultrakevyisiin.

Tutustuminen on tuonut ultrakevyiden pariin lentäjiä muista konetyypeistä.

Harrastustaan Mäntsälän Ilmailukerhon jäsenet ovat esitelleet lentämisestä kiinnostuneille järjestämällä näyttöksiä ja lupaavat auliisti vastailta myös kysymyksiin.

— Kun koneen näkee pelolla, saa tulla kysymään, ja muutenkin voi ottaa yhteyttä, Risto Soka lupaa. Kiinnostuneelle voidaan tarjota esittelylento.